

detaljerede bestemmelser om udtømning af levnedsmiddelfald senere kan gennemføres ved bekendtgørelse efter stk. 2.

Efter *stk. 3* kan miljøministeren fastsætte særlige regler om udtømning af levnedsmiddelfald fra platforme og fra skibe, der er beliggende i nærheden af en platform.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at fastsætte detaljerede regler om udtømning af affald i overensstemmelse med MARPOL-konventionens bilag V.

Til kapitel 7

Til § 26

§ 26, 1. pkt. er en ændring af Østersølovens § 20, således at alle danske havne nu er omfattet, jfr. MARPOL-konventionens bilag I, regel 12, nr. 1-3, bilag II, regel 7, nr. 1, bilag IV, regel 10, nr. 1 og bilag V, regel 7, nr. 1. Bestemmelsen giver mulighed for at pålægge enhver havn, herunder også fiskeri-, lystbåde- og orlogshavne, at etablere modtageordninger. Det forudsættes, at havnebestyrerne vil blive pålagt at drage omsorg for etablering af modtageordninger, jfr. bekendtgørelse nr. 379 af 27. juli 1978, samt miljøministeriets cirkulære af samme dato.

Det har ved udformningen af såvel denne som den tilsvarende bestemmelse i Østersøloven været et afgørende hensyn, at benyttelse af modtageanlæggene ikke bliver så byrdefuld for skibsfarten, at det fører til, at modtageanlæggene ikke benyttes. En ordning, hvor der f. eks. afkrævedes afgifter i forhold til benyttelsen af et modtageanlæg, ville således være mindre hensigtsmæssig. Det er derfor forudsat, at udgifterne til anlæg og drift af modtageanlæg finansieres over skibs- og vareafgifterne i henhold til § 11 i lov om trafikhavne.

Der er dog i § 26, 2. pkt. åbnet mulighed for, at det kan pålægges visse virksomheder selv at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballastvand og tankskyllevand. Baggrunden er, at det i visse tilfælde må forekomme urimeligt, at udgifterne til etablering og drift af et modtageanlæg, der hovedsagelig betjener en enkelt virksomhed i havnen, overvæltes på havnens almindelige brugere. Ministeriet for offentlige arbejder har oplyst, at det kun er en yderst begrænset kreds af virksomheder, som denne undtagelsesbestemmelse vil kunne finde anvendelse på, og at bestemmelsen svarer til en i vid udstrækning allerede etableret

praksis. Det vil i de fleste tilfælde, hvor denne bestemmelse vil kunne finde anvendelse, næppe være økonomisk, at såvel havnen som den pågældende virksomhed etablerer separate modtageanlæg. Det må derfor anses for hensigtsmæssigt, at der i sådanne tilfælde etableres et samarbejde om oprettelse og drift af et fælles modtageanlæg.

Til kapitel 8

Til § 27

Mens dumpningsloven uden for Østersøområdet og det nordatlantiske område kun forbyder dumpning uden tilladelse af de i lovens bilag 1 og 2 nævnte stoffer, foreslås der ved denne bestemmelse i overensstemmelse med London-konventionens artikel IV, stk. 1 at indføre et generelt forbud mod dumpning uden tilladelse.

Uden for bestemmelsen falder den såkaldte nøddumpning, idet dumpning uden tilladelse lovligt kan ske, såfremt der er overhængende fare for menneskeliv eller for at betydelige værdier skal gå tabt, jfr. lovforslagets § 58. Som eksempel på sådanne nøddumpninger kan nævnes de tilfælde, hvor forvitrede sprænglegemer på opfiskede giftgasbomber gør enhver behandling farlig, og bomberne derfor gendumpes.

I *stk. 2* foreslås det, at afgørelser i sager om klappning, d. v. s. om dumpning af optaget havbundsmateriale, kan henlægges til amtsrådet, i hovedstadsområdet hovedstadsrådet. Ved administrationen af de nugældende bestemmelser i dumpningsloven, er fremgangsmåden den, at amtsrådet (hovedstadsrådet) høres, forinden en afgørelse træffes, og at der lægges afgørende vægt på amtsrådets (hovedstadsrådets) standpunkt, idet amtsrådet (hovedstadsrådet) har ansvaret for planlægning og overvågning af vandkvaliteten i de kystnære dele af søterritoriet. Farvandsdirektoratet og fiskeriministeriet vil som hidtil blive inddraget i sagens behandling, ligesom det vil være nødvendigt at inddrage fredningsstyrelsen af hensyn til optagning af havbundsmaterialer i henhold til råstofloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang tilladelse til dumpning uden for dansk søterritorium udstedt af udenlandske myndigheder kan sidestilles med dansk tilladelse. Bestemmelsen erstatter reglerne i dumpningslovens § 5, stk. 1, 3. pkt. og § 4a, 2. pkt. Det vil således kunne bestemmes, at tilladelser, givet af Oslo-, London- og Østersø-konventionens deltagerlande inden for disse konventioners geografiske afgrænsninger, vil kunne sidestilles med en dansk tilladelse. Der vil